F

ML.

Conseil d'Etat — Raad van State
LEGISLATION - WETGEVING
L.
27 X 1954
Transmis à M. Overgemaakt aan de H. Coordinatie (2)

L.4269/2.

KONINKRIJK BELGIE. ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 6e April 1954 door de Minister van Economische Zaken en Middenstand verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet"tot het instellen van een verplicht advies omtrent de uitvindingen welke het voorwerp uitmaken van octrooiaanvragen of van octrooien", heeft de 14e Juli 1954 het volgend advies gegeven :

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires économiques et des Classes moyennes, le 6 april 1954, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi "instituant un avis obligatoire sur les inventions objet de demandes de brevets ou de brevets", a donné le 14 juillet 1954 l'avis suivant :

C.E.
29. X. 54
COORD

Het voorontwerp van wet strekt er in de eerste plaats toe aan de octrooiaanvrager, de octrooihouder of hun rechtverkrijgende de verplichting op te leggen een advies over de nieuwheid aan te vragen van die uitvindingen waarvoor, na het inwerkingtreden van het voorontwerp, een octrooiaanvraag wordt ingediend.

Men wil aldus bekomen dat zowel de octrooihouder als derden op ernstige en onpartijdige wijze voorgelicht worden nopens de nieuwheid van de uitvinding.

Aan de wijze van verlening der octrooien wordt niets gewijzigd. Over de geldigheid der octrooien blijven, zoals voorheen, de rechtbanken beslissen. Het advies zal een waardevol element bij hun beoordeling zijn.

Voor het nakomen dezer verplichting beschikt de octrooihouder over een termijn van vijf jaar te rekenen van de indiening der octrooiaanvraag af. Het voordeel van deze termijn vervalt nochtans voor de octrooihouder, die reeds vroeger een rechtsvordering wegens inbreuk wenst in te stellen. Ten einde de rechtbanken toe te laten dergelijke vordering met volledige kennis van zaken te beoordelen, bepaalt inderdaad het voorontwerp dat zij slechts ontvankelijk zal zijn, indien vooraf door de octrooihouder een aanvraag werd ingediend.

Opdat de naleving der verplichting tot het aanvragen van een advies in ieder geval afdwingbaar weze, zal het octrooi waarover, bij het verstrijken van de bij artikel 1 gestelde termijn, geen aanvraag om advies werd ingediend, van rechtswege vervallen, en, ten einde aan dit verval de nodige publiciteit te geven, zal de zesde jaartaxe van dit octrooi worden geweigerd.

.../...

De verplichte aanvragen om advies dienen gericht tot de Dienst voor de nijverheidseigendom die ze doorstuurt aan het Internationaal Octrooiinstituut te Den Haag, doch de verantwoordelijkheid van de door dit instituut gegeven adviezen op zich neemt, wanneer hij deze laatste naderhand aan de aanvragers mededeelt.

Wanneer deze dienst na een eerste onderzoek der aanvraag om advies tot de bevinding komt dat de octrooi-aanvraag of het octrooi, waarover om advies wordt verzocht, meer dan één uitvinding omvat, zal de aanvrager om advies voor de keuze worden gesteld, ofwel deze aanvraag derwijze te splitsen dat er voor elk dezer uitvindingen een aanvraag wordt ingediend,ofwel onder deze de uitvinding of de uitvindingen aan te duiden, waarover hij een advies verlangt te bekomen en meteen van zijn uitsluitende rechten betreffende die uitvindingen, waarover hij geen advies verlangt te bekomen, uitdrukkelijk af te zien.

Bovendien wil het voorontwerp ook aan derden de mogelijkheid bieden om een advies over de nieuwheid van de geoctrooieerde uitvindingen aan te vragen.

Verder regelt het voorontwerp ook de openbaarmaking der adviezen.

Indien de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende er niet toe heeft verzocht de adviezen openbaar te maken zodra zij zijn uitgebracht, mag in ieder geval het publiek er van inzage nemen, vijf jaar na de aanvraag van het overeenstemmende octrooi. De adviezen welke na het uitbrengen van de door de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende gevraagde adviezen op aanvraag van derden worden gegeven, worden eveneens na het verstrijken van de vijf jaar openbaar gemaakt.

.../...

Eindelijk wil het voorontwerp enkele uitdrukkelijke wijzigingen brengen aan het bestaande octrooistelsel.

Volgens de huidige wet kan aan een octrooiaanvraag geen enkele wijziging meer worden gebracht, en beschikt de octrooiaanvrager over geen ander middel dan de aanvraag terug te trekken, waardoor hij het voordeel van de aanvangsdatum verliest. In de toekomst zal het hem mogelijk zijn, wijzigingen aan te brengen welke de draagwijdte van de aanvraag niet uitbreiden of er geen bestanddeel inlassen zonder hetwelk de beschrijving wettelijk onvoldoende was.

Deze mogelijkheid zal slechts bestaan gedurende een door de Koning te bepalen termijn, welke zich dient te situeren in de periode tussen de aanvraag en de aflevering van het octrooi.

De maximumduur dezer periode, welke tot hiertoe hoogstens zes maand kon bereiken, zal in de toekomst verdubbeld zijn.

Waar inderdaad tot hiertoe de octrooiaanvrager, op grond van artikel 21 der octrooiwet van 24 Mei 1854, zoals dit bij artikel 4 van het koninklijk besluit nr 85 van 17 November 1939, bekrachtigd door de wet van 16 Juni 1947, werd gewijzigd, om verdaging van de aflevering van het octrooi en van het tijdstip vanaf hetwelk dit ter beschikking van het publiek wordt gesteld, kan verzoeken, voor een termijn van ten hoogste zes maanden te rekenen van de wettelijke datum van het octrooi af, zal hij dit, ingevolge artikel 11 van het voorontwerp, voortaan zelfs kunnen doen voor een termijn van ten hoogste twaalf maanden indien hij vooraf een aanvraag om advies omtrent de nieuwheid van zijn uitvinding indient.

.../...

Waar tot hiertoe de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende slechts voor het geheel van zijn uitsluitende rechten en dan nog op stilzwijgende wijze kan afzien, door niet-betaling van de volgende jaartaxe, zal hij dit voortaan onmiddellijk kunnen doen en zelfs, zo hij dit wil, slechts voor een deel zijner uitsluitende rechten, op voorwaarde dat hij tot de Minister, die de nijverheidseigendom in zijn bevoegdheid heeft, hierover een verklaring richt.

Daarmede is, in grote trekken, de strekking van het ontwerp aangegeven.

\+

\+ \+

Men stelle de titel als volgt :

"Ontwerp van wet strekkende tot instelling van een verplicht advies over de nieuwheid van de uitvindingen welke het voorwerp van octrooiaanvragen of octrooien uitmaken en betreffende het aanvragen en het afzien van octrooien.".

In de Nederlandse tekst van het inleidingsformulier vervange men "Wetsontwerp" door "ontwerp van wet".

Artikel 1 (alinea 1).

Artikel 1, eerste lid, heeft voor doel aan de octrooiaanvrager, de octrooihouder of hun rechtverkrijgende de verplichting op te leggen een advies over de nieuwheid aan te vragen van de uitvindingen welke het voorwerp van een octrooiaanvraag of van een octrooi uitmaken.

.../...

Voor de naleving van deze verplichting beschikken zij over een termijn van vijf jaar te rekenen van de neerlegging van de octrooiaanvraag af. Daar artikel 5 van het voorontwerp voor gevolg heeft het voordeel van deze termijn in een bepaald geval aan betrokkenen te ontnemen, ware het beter reeds bij artikel 1 op dit voorbehoud te wijzen zoals blijkt in de hierna voorgestelde tekst :

"Artikel 1.-

De octrooihouder of zijn rechtverkrijgende dient een advies over de nieuwheid der uitvindingen welke het voorwerp van zijn octrooiaanvraag uitmaken, aan te vragen, binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de octrooiaanvraag, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 2. Aan deze verplichting kan reeds door de octrooiaanvrager worden voldaan vanaf het indienen van de aanvraag.".

(Alinea 2).

Artikel 1, tweede lid, dat in weinig duidelijke bewoordingen is gesteld, strekt er naar te verzekeren dat het advies gegeven wordt met kennis van zaken nadat de meest recente documentatie het instituut bereikt heeft. Daartoe wordt bepaald dat aan de verplichting om advies aan te vragen slechts voldaan wordt, indien het advies verstrekt wordt na een zekere tijd vanaf de octrooiaanvraag. Maar het zou de octrooiaanvrager ook vrij staan een eerste spoedadvies voor persoonlijk gebruik aan te vragen.

Het wil de Raad van State voorkomen, dat het hier eigenlijk gaat om een wenk die aan het Internationaal Octrooiinstituut gegeven wordt en die daarom beter op zijn plaats zou zijn in het reglement van dat instituut. De Raad van State stelt daarom voor, dat tweede lid te schrappen.

.../...

Artikel 2.

Zoals reeds hoger gezegd, is het de bedoeling insgelijks aan derden de wettelijke mogelijkheid te bieden om een advies te vragen over de nieuwheid van de geoctrooieerde uitvindingen; dit recht wordt hun toegekend bij artikel 2 van het voorontwerp. Duidelijkheidshalve is het beter dat dit laatste na de bepalingen betreffende de verplichte aanvraag om advies rang nemen zou. Verder zou het dienen aangevuld met het bepaalde in artikel 8, vierde lid, en als volgt kunnen gesteld worden :

"Derden kunnen een advies over de nieuwheid van geoctrooieerde uitvindingen aanvragen.

Van die aanvraag wordt de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende door de Dienst voor de nijverheidseigendom in kennis gesteld.".

Artikelen 3 en 4.

De artikelen 3 en 4 willen de procedure regelen welke dient te worden gevolgd bij het indienen van de aanvraag om advies.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, is alleen de Dienst voor de nijverheidseigendom bevoegd de verplichte aanvragen om advies te ontvangen en de adviezen aan de aanvragers mede te delen.

Geen enkele soortgelijke bepaling zegt echter tot wie derden zich dienen te wenden om een advies te bekomen.

.../...

Ook in verband met de aanvragen uitgaande van derden is het nodig de Dienst voor de nijverheidseigendom aan te wijzen. Daartoe zal het volstaan de draagwijdte van artikel 3, eerste lid, van het voorontwerp uit te breiden.

Artikel 3, tweede lid, van het voorontwerp bepaalt dat de facultatieve aanvraag om advies, welke bij artikel 2 van het voorontwerp ten behoeve van derden wordt ingesteld, overeenkomstig een door de Koning te bepalen procedure dient te geschieden, terwijl in de loop van artikel 6 van het voorontwerp terloops en tevens zeer ongelegen gezegd wordt dat de verplichte aanvraag om advies, voorgeschreven bij artikel 1, met de door de Koning op te maken voorschriften dient overeen te stemmen. Of men de bedoeling heeft voor beide soorten aanvragen afzonderlijke procedures dan wel een gemeenschappelijke procedure in te stellen, is het verkieslijk beide delegaties in eenzelfde te verenigen.

Artikel 4 bepaalt dat de Dienst voor de nijverheidseigendom voor het opmaken van de adviezen die bij hem worden aangevraagd beroep zal doen op het Internationaal Octrooiinstituut, met dien verstande dat de vergoedingen aangerekend door deze instelling rechtstreeks ten laste vallen van hen, die de adviezen hebben aangevraagd.

Dit wijst er op dat er door de aanvragers van advies een vergoeding zal moeten betaald worden. Ook al komt de vergoeding niet de Staatskas maar het Internationaal Octrooiinstituut ten bate, toch dient het principe van de verplichting om een vergoeding te betalen zijn rechtsgrond te vinden in een uitdrukkelijke bepaling van de wet. De wijze en het ogenblik waarop de vergoeding dient gekweten te worden, evenals de wijze en het ogenblik waarop een bewijs van de betaling der vergoeding dient voorgelegd te worden, kunnen dan best in het voorgenomen procedurereglement geregeld worden.

.../...

Het zal beter zijn al deze bepalingen betreffende de vergoedingen en de procedure in eenzelfde artikel onder te brengen en het in drie paragrafen in te delen, waarbij respectievelijk geregeld worden :

- de wijze van indiening der aanvraag ;
- de verplichting voor de Dienst voor de nijverheidseigendom om beroep te doen op het Internationaal Octrooiinstituut;
- de vergoedingen.

Het artikel weze als volgt gesteld :

"Artikel .

§ 1. De adviezen worden overeenkomstig de door de Koning te bepalen procedure bij de Dienst voor de nijverheidseigendom aangevraagd en door deze aan de belanghebbenden ter kennis gebracht.

§ 2. Voor het opmaken van deze adviezen doet de Dienst voor de nijverheidseigendom een beroep op het Internationaal Octrooiinstituut opgericht bij de overeenkomst van Den Haag van 6 Juni 1947 en goedgekeurd door de wet van 25 Mei 1949.

§ 3. De Koning wordt gemachtigd aan de aanvragers van advies de verplichting op te leggen de in het reglement van het Internationaal Octrooiinstituut bepaalde vergoedingen te betalen.".

Artikel 5.

Zoals reeds hoger gezegd, wil artikel 5 van het voorontwerp de bij artikel 1 voorgeschreven aanvraag om advies tot voorwaarde van ontvankelijkheid stellen voor iedere vordering wegens inbreuk op een octrooi.

.../...

Wegens de onduidelijkheid van de tekst, laat dergelijke regel nochtans de mogelijkheid open voor de twee verschillende stelsels :

ofwel is de vordering wegens inbreuk op een octrooi onherstelbaar nietig met heel de procedure die er aan is voorafgegaan indien geen advies over de nieuwheid van dit octrooi vooraf werd aangevraagd door hen die ingevolge artikel 1 van het voorontwerp daartoe gehouden zijn ;

ofwel wordt aan eiser de gelegenheid geboden deze tekortkoming nog staande het geding te herstellen.

Het is dus niet duidelijk of de bedoelde sanctie moet opgevat worden als een middel van niet ontvankelijkheid dan wel als een middel tot tijdelijke afwijzing van de vordering.

In het voordeel van de eerste opvatting kan men laten gelden dat zij alleen vermag te bereiken dat een inbreukprocedure niet zal vertraagd worden door de mogelijkheid om hangende het geding het advies nog aan te vragen.

Daartegenover staat echter dat een zo strenge sanctie tot nu toe op soortgelijke gebieden niet is voorzien. Zowel in zake inschrijving in het handelsregister (artikel 12 van de wet van 9 Maart 1929) als in zake inschrijving van onroerende vorderingen in de hypothecaire registers (Cass.21 Maart 1929,Pas.1929 I 140)bestaat de mogelijkheid om de inschrijving te doen in de loop van het geding.

De gekozen opvatting, welke zij ook weze, zou op duidelijke wijze in de tekst moeten tot uitdrukking komen.

Artikel 6.

Artikel 6 van het voorontwerp wil de bij artikel 1 opgelegde verplichting afdwingbaar maken door de wettelijke bescherming te onttrekken aan elk octrooi waarvoor bij het verstrijken van de gestelde termijn geen aanvraag om advies werd ingediend ; gezien de overtreding zich pas voordoet op het ogenblik dat het vijfde jaar een einde neemt, zal het octrooi slechts vanaf dat ogenblik door het verval van rechtswege, wettelijke sanctie van de overtreding, worden getroffen.

Ten einde de bekendmaking van dit verval te verzekeren, wil het voorontwerp een procedure benutten, welke reeds bestaat voor het verval wegens niet-betaling van de jaartaxe. De wegens deze oorzaak met verval getroffen octrooien worden immers, overeenkomstig artikel 22, laatste lid, der wet van 24 Mei 1854, gewijzigd bij artikel 3 van het koninklijk besluit nr 85 van 7 November 1939, in de Verzameling der uitvindingsoctrooien gepubliceerd.

Ten einde nu deze procedure in werking te stellen voor de octrooien waarvoor binnen de gestelde termijn geen advies werd aangevraagd, zal de betaling der eerste jaartaxe, volgend op het verstrijken van de termijn, dit is de zesde jaartaxe, geweigerd worden.

Men zou dienen als eis te stellen dat bij de betaling der zesde jaartaxe een attest wordt voorgelegd, waarbij bevestigd wordt dat een aanvraag om advies werd ingediend. Dit attest zal alle twijfel nopens het geldig aanvaarden der jaartaxe wegnemen.

.../....

Het artikel kan dan als volgt worden gesteld :

"Artikel ...

Indien bij het verstrijken van de bij artikel 1 voorgeschreven termijn van vijf jaar geen aanvraag om advies werd ingediend, vervalt het octrooi van rechtswege op die dag.

De betaling van de zesde jaartaxe wordt slechts aanvaard indien uit een attest blijkt dat een aanvraag om advies tijdig werd ingediend.".

Artikel 7.

Artikel 7 van het voorontwerp regelt het geval waar een advies wordt aangevraagd voor een octrooiaanvraag of een octrooi dat verschillende uitvindingen omvat.

Door de aflevering van het octrooi wordt het gebrek van niet-eenheid gedekt (cfr André, Traité des brevets d'invention, I, n° 622). Dat een verleend octrooi meer dan één uitvinding omvat, doet dus aan zijn geldigheid niet af. Daaraan wordt niets gewijzigd.

Er moet echter voor gewaakt worden dat de voor het advies te betalen vergoedingen evenredig zijn met het door het onderzoek van het octrooi meegebrachte werk.

Waar verschillende uitvindingen voorhanden zijn, zal voor elke uitvinding een afzonderlijk advies gegeven worden op voorwaarde dat de aanvrager bijkomende vergoedingen betaalt.

De aanvrager zal dus, eens hij van de niet-eenheid verwittigd wordt op grond van het desbetreffend advies van het Internationaal Octrooiinstituut, uitgenodigd

worden de uitvinding of uitvindingen aan te duiden waarover hij een advies verlangt te bekomen en een bijkomende vergoeding te betalen voor elke bijkomende uitvinding waarvan hij de bescherming in stand wenst te houden. Geeft hij aan die uitnodiging geen gevolg, dan zal het reeds hoger bij artikel 6 toegelichte verval intreden bij de eerste vervaldag van de jaartaxe na het verstrijken van een door de Koning te bepalen termijn.

De organisatie van dat verval moet echter geregeld worden.

Evenals de betaling van de zesde jaartaxe dient afhankelijk gesteld te worden van het voorleggen van een bewijs dat het advies werd aangevraagd, zou de betaling van de zevende jaartaxe moeten afhankelijk gesteld worden van het voorleggen van een bewijs dat,na een advies van niet-eenheid, de te onderzoeken uitvinding of uitvindingen werden aangeduid. Zulke bepalingen vinden best hun plaats in het aangekondigde uitvoeringsreglement. Er zal in dat reglement ook moeten voor gewaakt worden dat de bevoegde ontvanger verwittigd wordt van het bestaan van het advies van niet-eenheid.

Zoals reeds gezegd,kan de octrooihouder, na verkrijging van een advies van niet-eenheid, er toe besluiten niet voor elke in zijn octrooi voorkomende uitvinding een advies aan te vragen.Voor die delen van het octrooi waarvoor hij geen advies aanvraagt, zal de bescherming vervallen.Dat gedeeltelijk verval kan gegrond zijn op een uitdrukkelijke verklaring, zoals verder in artikel 10 uiteengezet. Om het doel van de wet te verwezenlijken,moet die sanctie echter ook intreden van rechtswege in de gevallen waar de octrooihouder nalaat of weigert een uitdrukkelijke verklaring op te stellen.Verder komt het wenselijk voor,dat in een uitvoeringsbesluit een of andere vorm van publiciteit geregeld wordt voor het gedeeltelijk verval.

.../...

Rekening houdende met vorenstaande opmerkingen, zou de tekst beter als volgt worden gesteld :

Artikel ...

Indien de octrooiaanvraag of het octrooi, luidens een advies van het Internationaal Octrooi-instituut, meer dan één uitvinding omvat, wordt de aanvrager door de Dienst voor de nijverheidseigendom uitgenodigd, de uitvinding of uitvindingen aan te duiden omtrent dewelke hij een advies verlangt te bekomen, en een bijkomende vergoeding te betalen voor elke bijkomende uitvinding.

Het octrooi vervalt van rechtswege in al zijn delen waarvoor de octrooihouder niet een bijkomende aanvraag om advies heeft ingediend en een bijkomende vergoeding heeft betaald binnen een door de Koning te bepalen termijn. Dat verval treedt in bij de eerste daaropvolgende vervaldag van de jaartaxe.

In het door het eerste lid bedoelde geval wordt de betaling van de zevende jaartaxe slechts aanvaard indien uit een attest blijkt dat ten minste een uitvinding tijdig werd aangeduid tot verkrijging van een advies. ".

.../...

Artikel 8.

Opdat de door de octrooiaanvrager of zijn rechtverkrijgende gevraagde adviezen ook aan derden ten nutte komen, wil artikel 8, eerste lid, van het voorontwerp aan het publiek toelaten er inzage van te nemen zodra vijf jaar verstreken zijn sedert de aanvraag van het octrooi.

Deze opschortende termijn zal, overeenkomstig het tweede lid van hetzelfde artikel, op verzoek van de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende kunnen wegvallen. Het eerste en het tweede lid van dit artikel waren beter samengesmolten.

Het derde lid, dat ingevolge de samenvoeging van de twee vorige leden het tweede lid moet worden, wil na het verstrijken van dezelfde termijn insgelijks aan het publiek toelaten inzage te nemen van de adviezen gevraagd door derden, voor zover deze werden bekomen na het uitbrengen van de door de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende gevraagde adviezen.

Deze door derden gevraagde adviezen kunnen inderdaad belang hebben voor het publiek, doordat zij meer recente gegevens bevatten.

De redactie van dit lid dient aan deze van het vorige lid te worden aangepast.

Het vierde lid, waarbij bepaald wordt dat de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende op de hoogte wordt gesteld telkens derden om een advies verzoeken, wordt, zoals reeds hoger gezegd, beter aan artikel 2 van het voorontwerp toegevoegd.

Rekening houdend met de gemaakte opmerkingen, stelt de Raad van State voor artikel 8 van het ontwerp volgende redactie voor :

.../...

"Artikel ...

§ 1. Vijf jaar na het neerleggen der aanvraag van een octrooi mag het publiek inzage nemen van de door de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende bekomen adviezen over de nieuwheid van de uitvinding ; op verzoek van de octrooihouder of van zijn rechtverkrijgende worden de adviezen evenwel openbaar gemaakt zodra zij zijn uitgebracht.

§ 2. Vijf jaar na het neerleggen van de aanvraag van het octrooi mag het publiek insgelijks inzage nemen van de adviezen, welke door derden na het uitbrengen van de door de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende gevraagde adviezen werden bekomen. ".

Artikelen 9, 10 en 11.

Bij de artikelen 9, 10 en 11 wil het voorontwerp wijzigingen brengen aan het bestaande octrooistelsel.

Artikel 9, waarvan de redactie ongeveer overeenstemt met de tekst voorgesteld door de Raad van State in zijn advies L.101/1, gegeven op 27 December 1948, stelt zich ten doel de aanvrager of zijn rechtverkrijgende toe te laten, binnen een door de Koning te bepalen termijn en door toevoeging van nieuwe stukken opgemaakt in de door de Koning te bepalen vormen, aan de tot staving van een octrooiaanvraag neergelegde stukken wijzigingen te brengen voor zover deze de draagwijdte van de aanvraag niet uitbreiden of er geen bestanddeel inlassen zonder hetwelk de beschrijving wettelijk onvoldoende was.

Naar de uitleg verstrekt door de afgevaardigde ambtenaar en zoals blijkt uit de memorie van toelichting, kunnen deze wijzigingen enkel op het oog hebben de draagwijdte van de octrooiaanvraag te beperken.

Deze mogelijkheid wordt dus enkel geboden gedurende de periode die aan de aflevering van het octrooi voorafgaat,

.../...

welke periode, zoals reeds hoger gezegd, ingevolge artikel 11 van het voorontwerp ten hoogste twaalf maanden kan duren.

Ingevolge artikel 10 van het voorontwerp zal het nochtans na het afleveren van het octrooi aan de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende nog zijn toegelaten van zijn uitsluitende rechten geheel of gedeeltelijk af te zien door een verklaring, waarvan aan de Minister die de nijverheidseigendom in zijn bevoegdheid heeft kennis wordt gegeven.

Daar het ongetwijfeld niet in de bedoeling ligt aan de octrooihouder of zijn rechtverkrijgende de verplichting op te leggen, bij het uitoefenen van dit recht bijzondere formaliteiten te vervullen, stelt de Raad van State volgende redactie voor :

"Artikel ...

De octrooihouder of zijn rechtverkrijgende kan door een verklaring, waarvan aan de Minister die de nijverheidseigendom in zijn bevoegdheid heeft kennis wordt gegeven, van zijn uitsluitende rechten geheel of gedeeltelijk afzien.

Indien hij van deze rechten slechts gedeeltelijk afziet, bepaalt de verklaring de aan het octrooi aangebrachte beperkingen. ".

Zoals reeds hoger bij artikel 7 vermeld, ware het wenselijk aan de verklaring een passende publiciteit te geven.

Ten einde de octrooiaanvragers toe te laten gebruik te maken van artikel 9 om, na ontvangst van het advies, de draagwijdte van hun beschrijving te beperken,is het hun,krachtens artikel 11 van het voorontwerp, mogelijk de aflevering en de publicatie van hun octrooi voor een termijn van twaalf maanden te verdagen.

.../...

Dit artikel zou beter gesteld worden als volgt :

"Artikel 11.-

§ 1. De termijn van zes maanden, bepaald in artikel 21 der wet van 24 Mei 1854 op de octrooien, zoals dit vervangen werd door artikel 4 van het koninklijk besluit nr 85 van 17 November 1939 betreffende de fabrieks- en handelsmerken, bekrachtigd door de wet van 16 Juni 1947, wordt op 12 maanden gebracht indien de aanvrager van het octrooi vooraf bij de Dienst van de nijverheidseigendom een aanvraag om advies indient omtrent de nieuwheid van de uitvinding welke het voorwerp van deze octrooiaanvraag uitmaakt.

§ 2. Artikel 21, tweede lid, der in § 1 vermelde wet wordt door de volgende bepaling vervangen :

"Deze verdaging zal een termijn van zes maand te rekenen van de wettelijke datum van het octrooi af niet mogen te boven gaan, onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 11, § 1, der wet van . . . strekkende tot ... (volgt de titel van het voorontwerp) ...",

Artikel 12.

Om te verhinderen dat een te groot aantal aanvragen om advies van bij het inwerkingtreden der wet af worden ingediend, wil het voorontwerp dat de wet slechts in werking zal treden op een door de Koning te bepalen datum en ten laatste twaalf maand na haar bekendmaking. Om dezelfde reden wordt de voorgenomen regeling slechts toepasselijk gesteld op die uitvindingen waarvoor de octrooiaanvraag werd ingediend na het inwerkingtreden der wet. De artikelen 9, 10 en 11 van het voorontwerp zullen nochtans toepasselijk zijn op die uitvindingen waarvoor reeds vóór het inwerkingtreden een octrooiaanvraag werd ingediend.

.../...

Deze slotbepalingen, welke het voorwerp uitmaken van de artikelen 12 en 13 van het voorontwerp, zouden in éénzelfde artikel dienen samengebracht en beter gesteld zijn als volgt :

"Artikel ...

Behoudens de artikelen 9, 10 en 11, is deze wet slechts toepasselijk op de uitvindingen, waarvoor een octrooiaanvraag na haar inwerkingtreden werd ingediend.

Zij treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum, of uiterlijk twaalf maanden nadat zij in het Belgisch Staatsblad werd bekendgemaakt.".

De Raad van State oordeelt het nuttig aan de Regering te suggereren dat een bepaling aan dit voorontwerp worde toegevoegd, waarbij de Koning gemachtigd wordt deze wet met de wet van 24 Mei 1854 en de daaraan gebrachte wijzigingen samen te ordenen. Hij stelt voor, het voorontwerp aan te vullen met een artikel dat als volgt zou worden gesteld :

"Artikel . . .

De Koning zal de bepalingen van de diverse wetten en wijzigende besluiten met betrekking tot het octrooirecht voor uitvindingen coördineren. Te dien einde kan hij :

1° de volgorde en de nummering van de titels, hoofdstukken, afdelingen, artikelen, paragrafen en leden van de te coördineren wetten wijzigen en ze opnieuw in andere onderverdelingen groeperen ;

2° de verwijzingen die voorkomen in de samen te ordenen bepalingen wijzigen, ten einde ze met de nieuwe nummering te doen overeenstemmen ;

3° de redactie van deze wetsbepalingen wijzigen, om een eenvormige terminologie tot stand te brengen.".

.../...

Eindelijk wil het de Raad van State voorkomen dat de bepalingen van dit voorontwerp duidelijkheidshalve beter gerangschikt worden als volgt :

Artikel 1.- Artikel 1 van het ontwerp zoals gewijzigd.

Artikel 2.- Artikel 5 van het ontwerp zoals gewijzigd.

Artikel 3.- Artikel 6 van het ontwerp zoals gewijzigd.

Artikel 4.- Artikel 7 van het ontwerp,te wijzigen naar de gemaakte opmerkingen.

Artikel 5.- Artikel 2, eerste lid,van het ontwerp, aangevuld met artikel 8, vierde lid, zoals gewijzigd.

Artikel 6.- De artikelen 3 en 4 van het ontwerp zoals samengevoegd (zie hoger).

Artikel 7.- Artikel 8, eerste, tweede en derde lid, van het ontwerp zoals gewijzigd.

Artikel 8.- Artikel 9 van het ontwerp zoals gewijzigd.

Artikel 9.- Artikel 10 van het ontwerp zoals gewijzigd.

Artikel 10.- Artikel 11 van het ontwerp zoals gewijzigd.

Artikel 11.- Het artikel waarbij de Koning de macht wordt opgedragen om te coördineren.

Artikel 12.- Artikelen 12 en 13 van het ontwerp zoals samengevoegd.

Artikel 13.- Machtiging om te coördineren.

L'avant-projet de loi tend en premier lieu à imposer au demandeur en brevet, au breveté ou à leur ayant droit, l'obligation de solliciter un avis sur la nouveauté des inventions qui feront l'objet d'une demande de brevet postérieurement à l'entrée en vigueur de l'avant-projet.

Le but ainsi poursuivi est de faire en sorte que le breveté, de même que les tiers, soient sérieusement et impartialement éclairés sur la nouveauté de l'invention.

Aucune modification n'est apportée à la procédure de délivrance des brevets. Les tribunaux se prononceront, comme par le passé, sur la validité des brevets. L'avis constituera pour eux un précieux élément d'appréciation.

Pour satisfaire à l'obligation qui lui est imposée, le breveté dispose d'un délai de cinq ans prenant cours au moment de l'introduction de la demande de brevet. Le bénéfice de ce délai disparaît toutefois dans le chef du breveté qui se propose d'intenter une action en contrefaçon avant son expiration. Afin de permettre aux tribunaux de statuer en pleine connaissance de cause, l'avant-projet prévoit en effet que l'action en contrefaçon ne sera recevable que si une demande d'avis a été préalablement introduite par le breveté.

Pour contraindre au respect de l'obligation de demander l'avis, le brevet qui n'aura pas fait l'objet d'une demande d'avis à l'expiration du délai prévu à l'article 1er deviendra caduc de plein droit et, afin de donner à cette caducité la publicité requise, le paiement de la sixième taxe annuelle de brevet sera refusé.

.../...

Les demandes d'avis obligatoires doivent être adressées au Service de la propriété industrielle qui les transmet au Bureau international des brevets à La Haye, tout en assumant la responsabilité des avis donnés lorsqu'il les communique aux demandeurs.

Quand, après un premier examen de la demande d'avis, le service constate que la demande de brevet ou le brevet couvre plus d'une invention, le demandeur sera mis dans l'alternative ou de scinder sa demande en sollicitant un avis pour chaque invention, ou de spécifier l'invention ou les inventions pour lesquelles il désire obtenir un avis tout en renonçant expressément à ses droits exclusifs sur les inventions pour lequelles il ne solliciterait pas d'avis.

L'avant-projet entend, en outre, permettre aux tiers de demander un avis sur la nouveauté des inventions brevetées et organise la publication des avis.

Si l'avis n'a pas été rendu public à la requête du breveté ou de son ayant droit, les tiers pourront en prendre connaissance dès que cinq ans se seront écoulés depuis la demande du brevet visé. Les avis demandés par des tiers et obtenus postérieurement à ceux qui auront été émis à la requête du breveté ou son ayant droit, seront également rendus publics à l'expiration d'un délai de cinq ans.

L'avant-projet prévoit enfin quelques modifications expresses au régime actuel des brevets.

Sous l'empire de la loi en vigueur, une demande de brevet une fois introduite n'est plus

.../...

susceptible de modification et le demandeur en brevet n'a d'autre ressource que de retirer sa demande en perdant de ce fait le bénéfice de la date de dépôt. A l'avenir, des modifications pourront être apportées aux demandes pour autant que les modifications n'aient pas pour effet d'étendre la portée de la demande ou d'introduire dans celle-ci un élément à défaut duquel la description se trouvait légalement insuffisante.

Il ne pourra toutefois être fait usage de cette faculté que pendant une période à déterminer par le Roi, laquelle devra se situer entre la date de la demande et celle de la délivrance du brevet.

La durée maximum du délai de délivrance d'un brevet qui, jusqu'à présent, ne pouvait dépasser six mois, est portée au double.

En effet, alors que l'article 21 de la loi du 24 mai 1854, tel qu'il a été modifié par l'article 4 de l'arrêté royal n°85 du 17 novembre 1939, confirmé par la loi du 16 juin 1947, permettait au demandeur en brevet de solliciter l'ajournement de la délivrance du brevet et de la mise à la disposition du public pour une période de six mois au plus, l'article 11 de l'avant-projet l'autorise à le faire dorénavant pour une période de douze mois au plus, s'il introduit préalablement une demande d'avis sur la nouveauté de son invention.

Alors que le breveté ou son ayant droit ne pouvait, en s'abstenant de payer la taxe annuelle suivante, renoncer qu'à l'ensemble de ses droits exclusifs et ce d'une manière implicite, le projet l'habilite

.../...

à renoncer d'emblée, s'il lui plaît, à une partie de ses droits exclusifs, à condition de faire parvenir une déclaration à cet effet au Ministre qui a la propriété industrielle dans ses attributions.

Telle est, en ses grandes lignes, la portée de l'avant-projet.

\+

\+ +

Pour l'intitulé de l'avant-projet, le Conseil d'Etat propose le texte suivant :

"Projet de loi instituant un avis obligatoire sur la nouveauté des inventions qui font l'objet de demandes de brevet ou de brevets et concernant les demandes de brevets et les renonciations à des brevets.".

Dans le texte néerlandais de la formule de présentation, il serait souhaitable de remplacer le mot "Wetsontwerp" par "ontwerp van wet".

Article 1er (alinéa 1er).

L'article 1er, alinéa 1er, a pour but d'imposer au demandeur en brevet, au breveté ou à leur ayant droit l'obligation de solliciter un avis sur la nouveauté des inventions qui font l'objet d'une demande de brevet ou d'un brevet.

.../...

Pour satisfaire à cette obligation, les intéressés disposent d'un délai de cinq ans à partir de la date du dépôt de la demande de brevet. L'article 5 de l'avant-projet ayant pour effet de priver les intéressés du bénéfice de ce délai dans un cas déterminé, il importerait d'annoncer cette réserve dans l'article 1er. Celui-ci pourrait être rédigé comme suit :

"Article 1er.-

" Le breveté ou son ayant droit doit demander un avis sur la nouveauté des inventions qui font l'objet de sa demande en brevet, dans un délai de cinq ans à compter de la date de cette demande, sous réserve des dispositions de l'article 2. A cette obligation, il peut être satisfait par le demandeur en brevet dès le dépôt de la demande.".

(Alinéa 2).

L'article 1er, alinéa 2, dont les termes manquent de clarté, vise à faire en sorte que l'avis puisse être donné en pleine connaissance de cause, lorsque le bureau sera en possession de la documentation la plus récente. A cette fin, l'alinéa prévoit qu'il n'est pas satisfait à l'obligation de demander avis que si l'avis n'est émis qu'un certain temps après la demande en brevet. La faculté est toutefois laissée au demandeur en brevet de demander un premier avis urgent pour son usage personnel.

.../...

Le Conseil d'Etat a le sentiment qu'en fait il ne s'agit là que d'une recommandation qui s'adresse au Bureau international des brevets et qui trouverait mieux sa place dans le règlement dudit bureau. En conséquence, le Conseil d'Etat propose de supprimer ce second alinéa.

Article 2.

Comme il a été précisé ci-avant, il est dans les intentions du Gouvernement d'accorder aux tiers la possibilité légale de demander un avis sur la nouveauté des inventions brevetées; ce droit leur est conféré par l'article 2 de l'avant-projet. Par souci de clarté, il serait préférable de reporter cette disposition à la suite des dispositions relatives à la demande d'avis obligatoire. Par ailleurs, il importerait de compléter l'article par la disposition de l'article 8, alinéa 4, et de le rédiger comme suit :

"Les tiers peuvent demander un avis sur la nouveauté des inventions brevetées.

Le breveté ou son ayant droit sont informés d'une telle demande par les soins du Service de la propriété industrielle.".

Articles 3 et 4.

Ces articles déterminent la procédure à suivre lors de l'introduction de la demande d'avis.

.../...

En vertu de l'article 3, alinéa 1er, seul le Service de la propriété industrielle est compétent pour recevoir les demandes d'avis obligatoires et communiquer les avis aux demandeurs.

Aucune disposition analogue ne désigne l'autorité à laquelle les tiers doivent s'adresser pour obtenir un avis.

Il conviendrait de rendre le Service de la propriété industrielle également compétent pour connaître des demandes d'avis émanant de tiers. A cet effet, il suffirait d'étendre simplement la portée de l'article 3, alinéa 1er, de l'avant-projet.

Aux termes de l'article 3, alinéa 2, de l' l'avant-projet, la demande d'avis facultative que l'article 2 de l'avant-projet prévoit en faveur des tiers, doit être introduite conformément à une procédure à fixer par le Roi, tandis que l'article 6 de l'avant-projet prévoit, en passant et à un endroit mal choisi, que les demandes d'avis obligatoires prévues à l'article 1er doivent être conformes aux prescriptions qui seront établies par le Roi. Que l'on envisage d'instituer pour ces deux sortes de demandes des procédures distinctes ou une procédure unique, il n'en reste pas moins que ces deux attributions de pouvoirs devraient être réunies en une seule.

L'article 4 porte que pour l'établissement des avis qui lui sont demandés, le Service de la propriété industrielle aura recours au Bureau international des

.../...

brevets, les redevances exigées par cette institution étant naturellement à la charge des demandeurs d'avis.

De cette disposition il résulte que les demandeurs d'avis auront à payer une redevance. Bien que celle-ci ne soit pas perçue au profit de l'Etat belge mais au profit du Bureau international des brevets, encore le principe du paiement obligatoire d'une redevance devra-t-il trouver son fondement dans une disposition expresse de la loi. Les modalités et les délais de paiement, ainsi que le mode et le moment de production du récépissé du paiement, pourraient être laissés au règlement de procédure envisagé.

L'ensemble des dispositions relatives à la redevance et à la procédure gagneraient à être groupées dans un même article, divisé en trois paragraphes ayant trait respectivement :

- au mode d'introduction de la demande;
- à l'obligation pour le Service de la propriété industrielle d'avoir recours au Bureau international des brevets;
- aux redevances.

L'article pourrait être rédigé comme suit :

"Article ____.

§ 1er. Les avis sont demandés au Service de la propriété industrielle , portés par celui-ci à la connaissance des intéressés suivant une procédure à fixer par le Roi.

.../...

§ 2. Pour l'établissement de ces avis, le Service de la propriété industrielle a recours au Bureau international des brevets, institué par l'accord de La Haye du 6 juin 1947, approuvé par la loi du 25 mai 1949.

§ 3. Le Roi est autorisé à imposer aux demandeurs d'avis le paiement des redevances fixées par le règlement du Bureau international des brevets.".

Article 5.

Comme il a été dit ci-dessus, l'article 5 de l'avant-projet tend à subordonner la recevabilité de toute action en contrefaçon d'un brevet, à l'introduction de la demande d'avis imposée à l'article 1er.

En raison de l'imprécision du texte de cet article, deux régimes distincts peuvent se concevoir :

ou bien l'action en contrefaçon d'un brevet est irrévocablement nulle de même que toute la procédure qui l'a précédée, s'il n'y a pas eu de demande préalable d'avis sur la nouveauté du brevet par ceux qui y étaient tenus en vertu de l'article 1er du projet,

ou bien le demandeur a la faculté de réparer cette omission en cours d'instance.

.../...

Il n'apparaît donc pas clairement si la sanction devra être considérée comme une fin de non-recevoir ou bien comme une fin de non-procéder.

En faveur de la première interprétation, on peut faire valoir qu'elle est seule de nature à éviter les retards dans la procédure de contrefaçon qui résulteraient nécessairement de la faculté de solliciter l'avis même en cours d'instance.

Il convient toutefois de remarquer qu'une sanction aussi sévère n'a pas été prévue jusqu'à présent en des matières analogues. Aussi bien en matière d'inscription au registre du commerce (article 12 de la loi du 9 mars 1929) qu'en matière d'inscription d'actions immobilières aux registres hypothécaires (Cass. 21 mars 1929, Pas. 1929, I 140), l'inscription peut encore être prise en cours d'instance.

Quelle que soit la portée de la disposition adoptée, celle-ci devrait ressortir clairement du texte.

.../...

Article 6.

L'article 6 vise à assurer le respect de l'obligation imposée à l'article 1er, en retirant la protection légale à tout brevet qui n'aura pas fait l'objet d'une demande d'avis dans le délai fixé. Comme l'infraction ne sera consommée qu'à l'expiration de la cinquième année à compter du jour de la demande en brevet ce ne sera qu'à ce moment que la déchéance de plein droit, sanction légale de l'abstention, sera encourue.

En vue d'assurer la publicité requise à la déchéance, l'avant-projet entend instituer une procédure analogue à celle établie en matière de déchéance du chef de non-paiement de la taxe annuelle. La déchéance des brevets de ce dernier chef est en effet publiée au recueil des brevets d'invention, conformément au prescrit de l'article 22, dernier alinéa, de la loi du 24 mai 1854, modifiée par l'article 3 de l'arrêté royal n° 85 du 7 novembre 1939.

De façon à pouvoir appliquer la même procédure aux déchéances de brevets pour lesquels aucun avis n'a été demandé dans le délai prévu, le paiement de la première taxe annuelle qui suit l'expiration du délai, c'est-à-dire la sixième taxe annuelle, sera refusé.

Il importerait d'imposer lors du paiement de la sixième taxe annuelle, la production d'un certificat faisant preuve de l'introduction d'une demande d'avis. Un tel certificat ferait disparaître tout doute quant à la régularité de la perception de la taxe annuelle.

L'article pourrait être rédigé comme suit :

"Article...

Si, à l'expiration du délai de 5 ans prévu à l'article 1er, aucune demande d'avis n'a été introduite,

.../...

le brevet est de plein droit frappé de déchéance à partir de cette date.

La sixième taxe annuelle ne sera perçue que s'il résulte d'un certificat qu'une demande d'avis a été introduite dans le délai.".

Article 7.

L'article 7 de l'avant-projet règle le cas où l'avis concerne une demande de brevet ou un brevet couvrant plus d'une invention.

La délivrance du brevet couvre la complexité (cfr. André, Traité des brevets d'invention, I, n° 622). Le fait qu'un brevet couvre plus d'une invention, ne porte pas atteinte à sa validité. Le projet ne modifie pas cette règle.

Il convient cependant de veiller à ce que les redevances exigées pour l'avis soient proportionnées au travail que nécessite l'examen du brevet.

Dans le cas de pluralité d'inventions il sera donné un avis distinct pour chaque invention, moyennant paiement de redevances supplémentaires par le demandeur.

Dès qu'il aura été informé de la complexité par l'avis du Bureau international des brevets, le demandeur sera invité à spécifier l'invention ou les inventions pour lesquelles il désire obtenir un avis et à payer une redevance supplémentaire pour chaque invention en sus de la première pour laquelle il désirera conserver la protection. S'il ne donne aucune suite à l'invitation, la déchéance décrite lors de l'examen de l'article 6 interviendra lors de la première échéance de la taxe annuelle suivant l'expiration d'un délai à fixer par le Roi.

.../...

Cette déchéance devrait être organisée.

Tout comme il serait expédient de subordonner le paiement de la sixième taxe annuelle à la production d'un certificat établissant qu'un avis sur la nouveauté de l'invention a été sollicité, le paiement de la septième taxe annuelle devrait-il être subordonné en cas de complexité à la production d'un document constatant qu'à la suite de cet avis l'invention ou les inventions à examiner ont été spécifiées. De telles dispositions trouvent leur place dans le règlement d'exécution de la loi.Celui-ci devra, en outre, contenir les mesures propres à assurer la notification au receveur de la taxe de l'existence de l'avis de complexité.

Comme il a été exposé ci-avant, le titulaire d'un brevet peut, après avoir reçu un avis de complexité, décider de ne pas demander d'avis pour chaque invention comprise dans le brevet. Celles des inventions pour lesquelles il n'aura pas été sollicité d'avis, cesseront de jouir de la protection légale. La déchéance partielle pourra résulter d'une déclaration expresse, comme il sera précisé lors de l'examen de l'article 10.Pour atteindre le but poursuivi par la loi, cette déchéance devrait également intervenir de plein droit, lorsque le breveté néglige ou refuse de formuler une déclaration expresse. L'arrêté d'exécution devrait,en outre,préciser comment la publicité de la déchéance partielle sera assurée.

Compte tenu de ces observations, le Conseil d' Etat propose le texte suivant :

"Article ....

Lorsque, de l'avis du Bureau international des brevets, la demande de brevet ou le brevet comportent plus d'une invention, le Service de la propriété industrielle

.../...

invite le demandeur à spécifier l'invention ou les inventions pour lesquelles un avis est désiré et l'informe qu'il a à payer une redevance supplémentaire pour chaque invention en sus de la première.

Le brevet est, de plein droit, frappé de déchéance pour toutes les parties pour lesquelles le breveté n' introduit de demande d'avis supplémentaire ou ne paye pas la redevance supplémentaire dans un délai à fixer par le Roi. Cette déchéance prend cours à la première échéance de la taxe annuelle qui suit l'expiration du délai.

Dans le cas visé à l'alinéa 1er, le paiement de la septième taxe annuelle n'est accepté que s'il résulte d'un certificat qu'une invention au moins a été désignée dans le délai pour faire l'objet de l'avis.".

Article 8.-

Dans le but d'étendre aux tiers le bénéfice des avis sollicités par le demandeur en brevet ou par son ayant droit, l'article 8, alinéa 1er, de l'avant-projet envisage d'autoriser le public à en prendre connaissance à l'expiration de 5 années à compter du dépôt de la demande de brevet.

En vertu de l'alinéa 2 du même article, le breveté et son ayant droit pourront renoncer à ce délai à caractère suspensif. Ces deux alinéas gagneraient à être réunis en un seul.

L'alinéa 3, qui deviendrait l'alinéa 2 à la suite de la fusion des deux alinéas précédents, vise à autoriser le public, à l'expiration du même délai, à consulter aussi les avis demandés par des tiers, pour autant que ces avis aient été obtenus postérieurement à l'établissement des avis demandés par le breveté ou son ayant droit.

.../...

Ces avis demandés par des tiers peuvent, en effet, offrir de l'intérêt pour le public, en raison des éléments plus récents qu'ils contiendraient.

La rédaction de cet alinéa devrait être mise en concordance avec celle de l'alinéa précédent.

Quant à l'alinéa 4, qui dispose que lorsqu'un avis est sollicité par des tiers, le breveté ou son ayant droit en sont chaque fois informés, il trouverait mieux sa place à l'article 2 de l'avant-projet ainsi qu'il a déjà été dit.

Compte tenu de ces observations, le Conseil d'Etat suggère de rédiger l'article 8 du projet comme suit :

"Article ....

§ 1er. Cinq ans après le dépôt d'une demande de brevet, le public est admis à prendre connaissance des avis sur la nouveauté de l'invention, obtenus par le breveté ou par son ayant droit; à la requête du breveté ou de son ayant droit les avis sont toutefois rendus publics dès qu'ils sont émis.

§ 2. Cinq ans après le dépôt d'une demande de brevet, le public est également admis à consulter les avis obtenus par des tiers postérieurement à l'établissement des avis demandés par le breveté ou par son ayant droit.".

Articles 9, 10 et 11.

Par ses articles 9, 10 et 11, l'avant-projet vise à modifier le régime des brevets tel qu'il existe actuellement.

L'article 9, dont le texte est à peu près identique à celui proposé par le Conseil d'Etat dans l'avis donné le 27 décembre 1948, sous le n° L. 101/1, a pour objet d'autoriser

.../...

le demandeur en brevet ou son ayant droit à apporter, par l'adjonction de pièces nouvelles, des modifications aux documents déposés à l'appui de la demande de brevet, à la condition que ces pièces n'aient pour effet ni d'étendre le champ de la demande, ni d'y introduire des éléments à défaut desquels la description de l'invention serait incomplète. Ces pièces doivent être établies dans la forme que le Roi détermine et déposées dans le délai qu'il fixe.

Des renseignements fournis par le fonctionnaire délégué ainsi que de l'exposé des motifs, il résulte que ces modifications ne peuvent avoir d'autre but qu'une limitation de la portée de la demande.

Les intéressés ne disposent donc de cette faculté que pendant la période qui précède la délivrance du brevet; aux termes de l'article 11 de l'avant-projet cette période ne peut, ainsi qu'on l'a déjà fait observer, excéder douze mois.

En vertu de l'article 10 de l'avant-projet, le breveté ou son ayant droit pourra, postérieurement à la délivrance du brevet, renoncer encore en tout ou en partie à ses droits exclusifs par une déclaration notifiée au Ministre ayant la propriété industrielle dans ses attributions.

Comme il n'entre probablement pas dans les intentions du Gouvernement de subordonner l'exercice de ce droit par le breveté ou son ayant droit, à l'accomplissement de certaines formalités spéciales, le Conseil d'Etat propose de rédiger cet article comme suit :

"Article....

Le breveté ou son ayant droit peut renoncer totalement ou partiellement à ses droits exclusifs par une déclaration notifiée au Ministre qui a la propriété indus-

.../...

trielle dans ses attributions.

S'il ne renonce que partiellement à ces droits, la déclaration définit les limitations apportées au brevet.".

Ainsi qu'on l'a déjà fait observer à l'occasion de l'examen de l'article 7, il serait souhaitable de donner à cette déclaration une publicité adéquate.

Afin de permettre aux demandeurs en brevet de faire usage de l'article 9, en limitant la portée de leur description après réception de l'avis, la faculté leur est donnée par l'article 11, d'obtenir l'ajournement de la délivrance et de la publication de leur brevet pour un terme de douze mois.

Cet article gagnerait à être rédigé comme suit :

"Article 11.-

§ 1er. Le terme de six mois, prévu à l'article 21 de la loi du 24 mai 1854 sur les brevets d'invention, tel qu'il a été remplacé par l'article 4 de l'arrêté royal n° 85 du 17 novembre 1939 concernant les marques de fabrique et de commerce, confirmé par la loi du 16 juin 1947, est porté à douze mois lorsque le demandeur du brevet introduit préalablement auprès du Service de la propriété industrielle une demande d'avis sur la nouveauté de l'invention faisant l'objet de cette demande de brevet.

§ 2. L'article 21, alinéa 2,de la loi visée au § 1er est remplacé par la disposition suivante :

" Sous réserve de la disposition de l'article 11, § 1er,de la loi du..... instituant... (suit l'intitulé de l'avant-projet), cet ajournement ne pourra excéder un terme de six mois à compter de la date légale du brevet.".

.../...

Article 12.-

Afin d'éviter l'introduction de trop nombreuses demandes d'avis lors de l'entrée en vigueur de la loi, l'avant-projet dispose que la loi n'entrera en vigueur qu'à une date à fixer par le Roi, et au plus tard douze mois après sa publication. Pour le même motif, les nouvelles dispositions ne s'appliqueront qu'aux inventions pour lesquelles l'introduction de la demande en brevet sera postérieure à l'entrée en vigueur de la loi. Les articles 9, 10 et 11 du projet seront toutefois d'application en ce qui concerne les inventions pour lesquelles une demande en brevet aura été introduite avant l'entrée en vigueur.

Ces dispositions finales qui constituent les articles 12 et 13 de l'avant-projet devraient être réunies dans un même article et pourraient être rédigées comme suit :

"Article .....

La présente loi, à l'exception des articles 9, 10 et 11, ne s'applique qu'aux inventions pour lesquelles une demande de brevet sera introduite **après** son entrée en vigueur.

Elle entrera en vigueur à une date à fixer par le Roi ou au plus tard douze mois après sa publication au Moniteur belge.".

Le Conseil d'Etat estime utile de suggérer au Gouvernement de compléter l'avant-projet par une disposition autorisant le Roi à coordonner la nouvelle loi, la loi du 24 mai 1854 et les modifications qui y ont été apportées :

.../...

il propose à cette fin de compléter l'avant-projet par un article rédigé comme suit :

"Article...

Le Roi coordonnera les dispositions des diverses lois relatives aux brevets d'invention et des arrêtés qui les ont modifiées. A cette fin il pourra :

1° modifier l'ordre et la numérotation des titres, chapitres, sections, articles, paragraphes et alinéas des lois à coordonner et les regrouper dans d'autres divisions;

2° modifier les références contenues dans les dispositions à coordonner, en vue de les mettre en concordance avec la numérotation nouvelle;

3° modifier la rédaction de ces dispositions légales en vue d'assurer une terminologie uniforme.".

Enfin, le Conseil d'Etat estime que l'avant-projet gagnerait en clarté si ses dispositions étaient présentées dans l'ordre ci-après :

Article 1er.- Article 1er du projet, tel qu'il a été modifié.

Article 2.- Article 5 du projet, tel qu'il a été modifié.

Article 3.- Article 6 du projet, tel qu'il a été modifié.

Article 4.- Article 7 du projet, à modifier en tenant compte des observations.

Article 5.- Article 2, alinéa 1er, du projet, complété par l'article 8, alinéa 4, modifié.

Article 6.- Les articles 3 et 4 du projet tels qu'ils ont été réunis(voir ci-dessus).

.../...

Article 7.- Article 8, alinéas 1er, 2 et 3, du projet, tels qu'ils ont été amendés.

Article 8.- Article 9 du projet, tel qu'il a été modifié.

Article 9.- Article 10 du projet, tel qu'il a été modifié.

Article 10.- Article 11 du projet, tel qu'il a été modifié.

Article 11.- L'article qui autorise le Roi à coordonner les dispositions légales.

Article 12.- Les articles 12 et 13 du projet tels qu'ils ont été réunis.

De kamer was samengesteld uit		La chambre était composée de	
de Heren : Messieurs :	F. LEPAGE,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter, président,
	J. COYETTE, K. MEES,	raadsheren van State, conseillers d'Etat,	
	L. FREDERICQ, G. VAN HECKE,	bijzitters van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,	
	J. CYPRES,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier. greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.LEPAGE.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. LEPAGE.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H. Minister
expédition délivrée à M. le Ministre
van Economische Zaken en Middenstand.
des Affaires économiques et des Classes moyennes.

De 1954.

Le 1954.

De Griffier van de Raad van State,

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.